

Op zoek naar dat ene, nog niet beurse plekje op je kont ...

Wim, Ruurd, Peter en Bennie visten 1^e Pinksterdag wel een hele mooie krent uit de jaarlijkse fietspap, namelijk de 37^e editie van **TILFF-BASTOGNE-TILFF** (de Lotto-CyclingTour versie van Luik- Bastenaken-Luik van 237 km.). Zaterdag afgereisd naar Hony om ons te melden bij de mannen en vrouwen (!) van TC Gennep, die al kwartier gemaakt hadden op camping Les Murets. Het is ongelooflijk mooi hoe we opgenomen en in de watten gelegd zijn door de leden en partners van TC Gennep. Hiervoor willen wij ze nogmaals bedanken. De T-B-T sfeer die op de camping heerste, werkte aanstekelijk en de T-B-T anekdotes waren niet van de lucht. Bewonderenswaardig dat er een lid van TC Gennep voor de 26^e achtereenvolgende keer T-B-T reed ! Om 4.00 uur kropen we uit ons tentje en maakten ons gereed voor een ritje van 5 km van de camping naar de start in Tilff. Het dorpje Tilff was sinds zaterdag compleet in de ban van cycloportive T-B-T. Zaterdagavond was er al geen parkeerplaatsje meer te vinden en alle terrassen zaten vol spaghetti etende wielrenners. Bij het ochtendgloren om 5:30 uur zijn we gestart. Het enige wat onze armen en benen bedekte was factor 30, omdat er erg warm weer voorspeld was. Het eerste uur kou lijden was hiervan het gevolg.

237 km met een 10 tal Côtes (op z'n Belgisch) van formaat en tussen die Côtes alles behalve vlak, zoals ik nu uit ervaring kan melden. De Côte d'Oneux was een opwarmertje waar ik toch al terug moest grijpen naar mijn triple, die ik deze dag nog vaak nodig heb gehad. Door het oplopend aantal kilometers en het gloeiende landschap met zo nu en dan een super steile helling werd je langzaam maar zeker dood gemarteld voordat het échte werk begon vanaf Côte de Wanne.

De mooiste beklimmingen vind ik toch de Côte du Rosier en de Xhierfomont die, zij het wat minder steil, wel kilometers lang aanhouden en echt wat van je klimcapaciteiten vragen. Op de héle steile jongens was het een kwestie van verstand op nul en maar krabben, pijn lijden en wachten tot je boven bent. Natuurlijk weet je dat ze zwaar zijn en heb je gelezen dat de Côte d'Amermont 21% is en de bekende Côte de la Redoute 20% is, maar ik verzeker je als je na zo'n 200 km fietsen hier nog overheen moet, je het gevoel krijgt dat je fietsend de trap op rijdt. Dat België een schitterend fietsland is is nu duidelijk, maar oh, wat zijn die wegen onverantwoord slecht, vol met kuilen en hobbels, ik moet mijn vullingen na laten kijken of ze nog wel intact zijn.

Van de 237 km heeft je lijf wel 150 km lang geschreeuwd om suikers en koolhydraten en overal waar je die maar vinden kon heb je jezelf volgestopt. Hiervoor kreeg je volop de gelegenheid bij de 5 bevoorradingspunten op de route, die zwaar gesponsord werden door Isostar. Op het laatst kon je geen energie- dranken of repen meer zien. Niet eens zozeer de hellingen en de kilometers, maar vooral de lange zit maakte het voor mij zwaar. In de laatste kilometers was je alleen nog maar op zoek naar dat ene, niet beurse plekje op je kont, wat dan allang niet meer te vinden was.

We zijn met z'n vieren bij elkaar gebleven en we vormden een mooie groep, die absoluut een staaltje van onvervalst Achterhoekse onverzettelijkheid heeft laten zien. Zonder technische- of fysieke problemen hebben we de tocht volbracht. De voldoening was groot na in totaal 247 km en 3.500 hm., maar het was zwaar.

Samengevat een schitterende, zware T-B-T editie die we onder ideale omstandigheden gefietst hebben stel dat het geregend had Ik moet er niet aan denken.

Bennie ...